

008

Láska Identita Síla

O soutěži

Frame je mezinárodní fotografická soutěž pro profesionální fotografy a studenty fotografických škol z Česka, Polska, Slovénka a Maďarska organizovaná pravidelně každý rok s vyhlášením výsledků na počátku prosince.

Proč

Cílem Frame je poskytovat fotografům reprezentativní prostor pro uplatnění volné tvorby. Podporuje fotografy v roli umělců, kteří vyslovují názor, provokují, kladou otázky nebo hledají odpovědi, spoluvytvářejí kulturní prostředí společnosti.

Pro koho

Frame se orientuje výhradně na profesionální fotografy a studenty fotografických škol, kterým neklade žádná omezení ve volbě žánru či fotografické techniky.

Organizátoři

Frame je fotografická soutěž organizována Ondřejem Žižkou, Evženem Sobkem a společností FOTOGRAFIKS za podpory sponzorů.

Porota

O výsledcích rozhoduje sedmičlenná odborná porota. V předchozích ročnících hodnotili Miroslav Vojtěchovský, Jindřich Štreit, Jana Bömerová, Eva Heyd, Josef Moucha, Ivan Pinkava, Aleš Kuneš, Jiří Pátek, Pavel Dias, Iren Stehli, Miroslav Hladík.

Výstavy

Oceněné práce jsou sestaveny do výstavního souboru, který je v průběhu roku představen na několika výstavách.

Eva Heyd fotografka ředitelka pražského domu fotografie

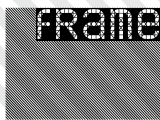
Frame mě velmi příjemně překvapil. Velký zájem o soutěž i poměrně vysoký standart přihlášených prací svědčí o množství autorů, kteří se tu soustředěně věnují umělecké fotografii, i to tom, že laika zůstává vysoko nastavena. Soutěž je sice mezinárodní a objevily se zde některé práce hlavně z Polska a ze Slovenska, přesto však převážná většina projektů byla od českých fotografů. Soudobá česká scéna má pro mě stále ještě své novum, protože jsem žila dlouhá léta v zahraničí, a nepodařilo se mi ji ještě úplně perfektně zmapovat. O to více se tu však pro mne otevírala možnost srovnání se zahraniční tvorbou, tak jak je představována především ve Spojených státech. Z tohoto pohledu se mi zdá, že jistě díky otevřenosti dnešního světa a dostupnosti informací se stírají regionální hranice, a původní národní specifika, jež třeba před dvaceti třiceti lety nepochybně existovala, se do jisté míry v tvorbě vytrácejí. Opíší se zhruba trendy již existující jinde a odvaha k experimentu je zde v daném srovnání velmi malá. Přesto však i v rámci těchto mantinelů jde často o projekty obsahově zajímavé a formálně i technicky velmi dobře zpracované. Největší počet souborů shromážděných v soutěži lze zařadit zhruba do dvou okruhů.

První z nich: utržitkovitý, poloreportážní, někdy i syrový záznam reálné nebo inscenované události ve svém celku vytvářející mozaiku, koncepčně sledující nahozenou myšlenku. Tady je ovšem nesmírně důležité, o jakou ideu jde, zda je natolik silná a srozumitelně prezentovaná, aby probudila v divákovy myšlenkovou a emocionální odezvu. Všichni porotci se jednoznačně shodli, že soubor Jakuba Skokana Lukáš, záznam ze života handicapovaného chlapce, na ně silně citově působí, vlastně o to víc, že zde z počátku není jasně ani nikde uvedeno, že se dítě nějak liší od jiných, a divák si tuto skutečnost uvědomí po chvíli sám. První cena v kategorii Síla byla proto přiznána jednoznačně a spontánně.

Druhá poměrně velká skupina projektů byla složená z fotografií s jistým posunem z reality, obsahující imaginární, snové, někdy až pohádkové prvky. Jsou fotografickým příspěvkem k vlně polomytických a polopohádkových (a tedy s dětstvím spojených) fantazií oblíbených v současném filmu, literatuře apod. Sem patří soubor Terezy Vlčkové (bez názvu) oceněný prvním místem v kategorii Lásko. Vykonstruovaná "nadrealita" jejich fotografií, velmi dobře srozumitelná divákům všech vrstev, je ještě podtržena barevným posunem. Profesionální technické zpracování přispívá k dojmu kvality a mimořádnosti jejího díla. Stejně tak můžeme do tohoto okruhu zařadit projekt Barbory Krejčové,

oceněný druhou cenou v kategorii Síla s názvem Opustit Bystroušku. Ten je však vyjimečný v tom, že nevznikal samoúčelně, ale jako ilustrace stejnojmenné písně a jako takový je defakto jejím velice poetickým překladem do obrazu. Druhá cena v kategorii Identita, kterou získal Martin Tůma za projekt Limbus, je také z okruhu inscenované fotografie, v tomto případě však autor pracuje s tajemnou náповědí, záměrně vybudovaným napětím a evokací pocitů osamění, neuchopitelnosti a neurčitosti. Také tento soubor hodně získal díky svému kvalitnímu technickému zpracování.

Za zcela mimořádný považuji projekt Petry Malé A ona řekla dyt se divá, který byl (jednomyslně) vybrán pro první cenu v kategorii Identita. Autorka hledá prvky společné identity ve třech generacích žen ve své rodině, která je vnitřně provázaná s konkrétním místem. Její vlastní život se prolíná se životem její matky, především v podobě vzpomínek a snů. Dotýká se tak řady hlubokých otázek, jež evokuje divákovi. Její výpověď je citově zaujatá, přesvědčivá a upřímná. Obsahově silný projekt je mimořádný i po stránce formální. Zaujala mě především záměrná kombinace barevných a černobílých fotografií i vědomé použití nejednotných menších formátů jednotlivých fotografií. (Jako jeden z mála soubor nepotřeboval stavět na velkém formátu zvětšení). Při posuzování se porota nemohla shodnout na projektech, které by měly být oceněny třetím cenou. Ty, které byly zvažovány, se zdály být kvalitativně příliš rozdílné od oceněných na místech prvním a druhém, takže byla nakonec udělena jen třetí cena v kategorii Identita. Věřím, že tento fakt poukazuje na úroveň a náročnost soutěže, která si již svým čtvrtým ročníkem vybuodovala prestiž a stala se významnou fotografickou scénou mladých umělců.

008

Jana Bömerová galeristka fotografka

Dříve než se vyjádřím k vítězným pracím, ráda bych se několika slovy dotkla soutěže jako takové a také jejích pořadatelů.

Možná, že jsem byla u zrodu této soutěže, anebo alespoň na jejím počátku. Vzpomínám, jak jsem se před pár lety sešla s Evženem Sobkem a Ondřejem Žížkou, kteří mně o svém nápadu a plánech pořádat každoročně soutěž pro mladé fotografy informovali. Byli plní elánu, měli vše správně vymyšlené a měli také jasné představy, jak přesně vše bude fungovat. Jediným stínem pro mě byla jejich skálopevná víra v to, že lehce získají pro soutěž ceny, potažmo sponzory.

Měla jsem v tomto směru hojně zkušenosti a věděla jsem, že v České republice není vůbec snadné peníze na kulturní projekty získávat. Sama jsem se při realizaci svých projektů několikrát přesvědčila, že při nedostatku peněz musí pořadatel pracovat za tři a vše více méně na vlastní náklady zaplatit. Od bodu X přestane počítat hodiny, které do práce investuje, a rezignuje na to, že jeho práce dojde nějakého uznání.

Pořadatelé soutěže Frame na tom dnes nejsou pravděpodobně jinak (bohužel k mé velké nespokojenosti se mé obavy naplnily), ale nezlomilo je to a starají se o soutěž a o umístění výstav příkladně. Fotografové každoročně zasílají své práce a úroveň zaslaných prací je oproti řadě jiných soutěží více než vysoká.

Doufám, že to Evžen Sobek a Ondřej Žížka ještě dlouho vydrží, že získají dlouhodobého sponzora a že si fotografové jejich snah budou vážit a budou co nejvíce průběhu soutěže a výstav napomáhat.

Přeji jim také šikovné a fotografii oddané dobrovolníky, kteří jsou v takových projektech nezbytní. Zkrátka jim moc přeji, aby se soutěži dostalo takové podpory a zájemů, jaké si díky několika úspěšným ročníkům zaslouží.

Letošní ročník byl oproti minulému pro porotu mnohem rušnější. Na prvních místech jsme se všichni rychle shodli. Druhá a třetí místa byla oproti lehkému začátku obtížná.

Osobně mě nejvíce zaujal soubor z kategorie Identita od Petry Malé. Nepotřebovala žádná obrovská zvětšeniny na to, aby její práce působila.

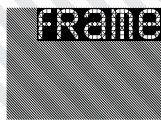
Všichni v porotě jsme se shodli na velké hloubce jejího souboru. Jsou to jedny z těch fotografií, které Vám zůstanou navždy v mysli, nosíte je v sobě, protože přemítáte o tom, jaká sdělení předávají.

Druhá nejlepší práce pro mne byla od Barbory Krejčové-Ponešové. Byla pro mne neokoukaná a odvážná. Řada souborů měla výtečný nápad a další byly zase perfektně zpracovány a ezentovány. Katalog vítězů představuje ty nejlepší práce, kde se fotografům povedlo spojit

Josef Moucha fotograf publicista

O moudrosti a macešství

Co je doma, to se počítá, nemělo by však zapadnout, že tentokrát nebodovali se srovnatelnými postupy i výsledky ani dříve úspěšní fotografové, ani fotografky. Brněnští pořadatelé vystavili nejlepší kolekce Frame 008 premiérově v Leica Gallery Prague. Leč neinstalovali devatero děl, jak by nabízela předpokládat malá násobilka (tři vypsané kategorie po třech umístěních). Hned ve dvou tematických okruzích nedošlo ke korunovaci všemi nachystanými vavříny. Inu, opakování nemusí být pokaždé matkou moudrosti. I proto zůstává Frame nezastupitelný.

008

Doc. Mgr.
Jindřich
Štreit
fotograf
pedagog

Letošní vyhodnocení fotografické soutěže FRAME008 jen potvrdilo nastoupenou cestu, vysokou úroveň, perfektní profesionální přístup organizátorů, výbornou propagaci a příjemné setkání s milými lidmi.

Účastníci soutěže jsou z větší části studenti vysokých škol s fotografickým zaměřením. Můžeme proto konstatovat, že se zde setkáváme s posledními trendy, uměleckými zápasy a fotografiemi, které zrcadlí zájmy, témata či problémy, které prožívá mladá generace. Můžeme konstatovat, že ubylo kreativních až

formálních hříček a přibýly fotografie odrážející pocity současných mladých lidí.

I když se někdy setkáváme s poněkud naivním či těžkopádným vyjádřením, můžeme ocenit jejich upřímnost, otevřenost a snahu vypořádat se s problémy.

Nové technologie umožňují perfektní profesionální provedení fotografií, které ještě více umocní jejich vyznění. Takto byly provedeny téměř všechny fotografie.

Mám radost, že se prosadila osobitost, citlivost a osobní angažovanost.

Peter
Korniss
fotograf

Mezi fotografickými soutěžemi má FRAME své specifické postavení. Témata definovaná každoročně organizátory v jednotlivých kategoriích nejenom že poskytují základní rámec pro srovnání úrovně jednotlivých portfolií, ale motivují také fotografy k tomu, aby se pokoušeli vizualizovat nejrůznější obecné problémy a nebo se vyjádřili důležitým aspektem svého vlastního života.

Každá z vypsaných kategorií FRAME008 - láska, identita, síla - přinesla velice rozmanité spektrum fotografických souborů od téměř 80 autorů.

Výsledky jenom potvrzují dvě základní skutečnosti: organizátorům se podařilo vytvořit pro soutěž originální a nosné schéma a oceněné práce prokazují tvůrčí potenciál autorů stejně tak jako komplexnost současné fotografie.

Tereza Vlčková Bez názvu

Tyto fotografie vznikly jako jedny z prvních snímků pro připravovanou knihu pro děti a dospělé, kteří sní s otevřenými očima, rádi se nechávají unášet na vlnách fantazie a nebojí se překračování hranic snu a skutečnosti.

Studuje obor reklamní fotografie na Univerzitě Tomáše Bati ve Zlíně a na Institutu tvůrčí fotografie Slezské univerzity v Opavě, kde také působí jako pedagog. Žije ve Valašských Kloboukách.

Vendula Knopová Tři

Záznam vypovídající o dětství mých tří mladších sester (z nichž dvě máme teprve rok v pěstounské péči). Obrazy se stávají podmětem, který mi umožňuje přiblížit si i své dětství. Vložená subjektivita mi umožnila zaznamenat snovost, něžnost a hravost sester. Na začátku tohoto souboru mne inspiroval vlastní pocit odcizení a konec další etapy mého života, kdy do rodiny vstupují „cizí“ osoby, které zcela mění chod a postavení členů v rodině. Soubor je stále otevřený a postupem času s přibývajícím láskou nacházím naprosto jiné pohledy zobrazení. Prvotní materiál se skládal pouze z detailů těla, bez jediné fotografie obličeje (s výjimkou mé vlatní sestry). Malé děti jsou spontánní, nevzniká žádná manipulace ani žádná strojená pózy. V jejich relativně vysokém věku přicházejí na obyčejné věci (vzhledem k jejich útlému dětství, které nemohli prožít jako ostatní děti), jsou okouzleny základními věcmi jako je zubní kartáček, rýže nebo vánoční stromeček.

Vystudovala obor Užité fotografie na Střední škole umění a designu v Brně, nyní studuje obor reklamní fotografie na Univerzitě Tomáše Bati ve Zlíně. Pochází ze Žamberku.

Petra

Malá

A ona řekla

dyt se divá

Ve fotografickém souboru nazvaném A ona řekla dyt se divá zkoumám otázky identity, paměti, dětství, domova a ztráty. Práce má za cíl rodinnou historii a její reprezentuje v nás samotných, a to zvláště prostřednictvím paměti, jež hledá v archivu vzpomínek oscilujících mezi skutečným a imaginárním světem. Ve fotografiích se prolíná mé dětství s dětstvím mé matky. Toto prolnutí se setkává v místě, kde má matka vyrůstala až do svých patnácti let ve stínu své babičky. Zde, v domě mých prarodičů, jsem vyrůstala i já, a to až do doby, kdy se místo proměnilo se ztrátou mého dědečka a babičky v osamělé stavení. Ve svých fotografiích se dotýkám něčeho fundamentálního a zároveň neuchopitelného: snění, v jehož pomyslném prostoru neexistuje pojem smrti. Snění, ve kterém můžeme oživit kohokoliv, kdo je již po smrti. Snění, ve kterém se zračí svoboda. Snění, které je naším imaginárním světem. Světem dětství, které konfrontací s reálným světem přechází do světa dospělosti.

Vystudovala Ateliér Užité fotografie na Střední umělecko-průmyslové škole v Uherském Hradišti a Ateliér fotografie na Vysoké škole umělecko-průmyslová v Praze.

Martin

Tůma

Limbus

Limbus je pro mě prostorem, do kterého si můžete ukládat své pocity, aniž byste je museli nutně klasifikovat. Limbus nevypovídá o realitě, ani o snu.

Je neverifikovatelný. Zkušenost z jeho existence se dá pouze tušit. Rozhodně se nedá pltně sdílet. Scény vyobrazené na fotografiích jsou inspirovány realitou i snem. Jsou mou reakcí na otázky vyplývající z mé vlastní existence, ale i z malicherností každodenního života. Jsou zahalené tajemstvím, na které ale neexistuje odpověď. Jsou to pocitové fotografie bez velkých vzájemných vyprávěcích souvislostí.

Vystudoval Gymázium v Rožnově pod Radhoštěm, nyní studuje obor reklamní fotografie na Univerzitě Tomáše Bati ve Zlíně.

Pavel Matela Reunion of strangers

„Reunion of strangers“ (Znovuohledání neznámých) označuje skupinové portréty vzájemně si cizích lidí, zachycených momentkou v jenom dni a na jednom místě, ve shodné reálné situaci. Autor pozoruje po dobu 2-5 hodin náhodné chodce na ulici, jež fotografií zachycuje a technikou digitální montáže skládá ve skupiny, vytváří jejich iluzorní skupinová spojení. Jsou to ovšem uměle vytvářená spojení, lidí, jež se vzájemně nikdy nepotkali, ale z vlastního popudu a neznámého důvodu se protuli s jinými lidmi v průsečíku pohybu ve stejném prostředí a časoprostoru. Tato setkání jsou snad z principu reflexe i humorná, ale nepostrádají ani prvek psychologické, filosofické, sociologické, či antropologické rešerše. Z jejich základu lze pak odvodit i jednotlivé stínové fotoritréty, u nichž si klademe otázku autentičnosti a identity.
Vlasta Čihákova-Noshiro

Studoval na Institutu tvůrčí fotografie Slezské univerzity v Opavě a obor fotografie na Univerzitě J. E. Purkyně v Ústí nad Labem. Působí jako profesionální fotograf a lektor fotografie.

Jakub Skokan Lukáš

Lukáš Kubek, narozen 17.11.2001, bydlíště Kuchařovice u Znojma. Rád jí hovězí vývar s játrovými knedlíčky, řízek a salát, červenou papriku a hrozny. Samozřejmě sladkosti všeho druhu. Rád poslouchá hudbu - Čechomor, Mozart, písničky z pohádek. Rád plave, líbilo se mu u moře, kde ho houpaly vlny. Rád na vycházkách běhá, jezdí na kole a koloběžce. Rád vypráví své vymyšlené příběhy. Rád si tuká s kamínky a zpívá si k tomu. Rád zkoumá každý nový prostor. Rád poznává všechny zajímavé zvuky. Chodí do běžné MŠ a navštěvuje ZUŠ, kde se učí hře na klavír.

Vystudoval Ekonomické lyceum Garance ve Znojmě, nyní studuje obor reklamní fotografie na Univerzitě Tomáše Bati ve Zlíně.

Barbora Krejčová Opustit Bystroušku

Síla vzpomínek.

Ilustrace na skladbu brněnské kapely
Květy „Opustit Bystroušku”.

Text Martin E. Kyšperský. Hudba

Martin E. Kyšperský, Aleš Pilgr.

Album Kocourek a horečka, 2006.

Vystudovala architekturu na
Vysokém učení technickém v Brně
a Institut tvůrčí fotografie Slezské
univerzity v Opavě. Působí jako
pedagog na fakultě architektury VUT
v Brně a jako profesionální fotograf.

Editor: Ondřej Žižka, Evžen Sobek
Grafický design: PUXdesign

Frame Brno 2008
www.fotoframe.cz
© Frame 2008

Hlavní partner soutěže

isifa
Getty Images Master Delegate

**/FOTO
GRA
FIKS/**

Dům umění města Brna
The Brno House of Arts

 fotobouda

L G P
Leica Gallery Prague

puxdesign

Otta Group, s.r.o.